

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.432
din data de 09.11.2011**

Dosar nr. 210/2011
Petiția nr. 3647/17.06.2011
Petent: B A
Reclamat: S.C Regent Impex SRL

Obiect: Refuzul servirii clienților de etnie rromă.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților.

I.1.1 B A

I.1.2 Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.1.3 S.C Regent Impex SRL cu sediul în loc. Huedin, P-ța republicii, nr. 39, Județul Cluj, reprezentat prin domnul **V D**

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 refuzul servirii clienților de etnie rromă de către personalul angajat în cadrul unui local, din inițiativa proprietarului.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr. 3647.12.07.2011, a fost citat domnul **B A** în calitate de petent, pentru data de 09.08.2011. Procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr. 4134.12.07.2011, a fost citat **S.C Regent Impex SRL**, prin reprezentant în calitate de reclamat domnul administrator **V D** pentru data de 09.08.2011. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petentul susține că, în data de 14.06.2011 se afla împreună cu alți colegi în localitatea Huedin, într-un local și a dorit să fie servit ca ceilalți clienți și colegi ai săi. Din susținerile petentului reiese faptul că, acestuia nu ia fost luată comanda, însă colegilor săi da. Motivarea chelneriței bazându-se pe ordinele patronului "am primit ordin, de a nu servii clienții romi!".

Susținerile părții reclamate

4.2 Partea reclamată arată că, petentul, nu a fost servit de către chelneriță deoarece, acesta s-a așezat la o masă neconsumând nimic, după care s-a mutat la o altă masă și la o altă masă deranjând clienții. "Menționez că, la acea oră majoritatea meselor din local erau ocupate cu elevi care serveau masa în regim de fast-food, datorat unui contract încheiat între școală și managementul localului". Partea reclamată susține că în localul său orice persoană care are un comportament decent este servită de către angajați, motivul său fiind acela de a-și atrage clienți cât mai variați.

4.3 Partea reclamată în punctul său de vedere aduce la cunoștința Colegiului că, ".... din tot ce s-a întâmplat la acea dată, nimic nu a fost în scopul intimidării ori cu vreo tentă rasială, dorind doar o atmosferă plăcută pentru protecția clienților, fără vociferări, obscenități venite din partea petentului".

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul CNCD reține că, petiția așa cum a fost formulată relevă o situație în care, petentul fiind de etnie romă a fost obligat să părăsească locația în care intrase alături de un grup de prieteni.

Relativ la definiția discriminării astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la una dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul Director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei

constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

5.2 Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis. (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.)

5.3 Având în vedere dovezile prezentate de către petent Colegiul Director constată că, nu au existat probe concludente depuse la dosarul cauzei, aceasta invederând în cuprinsul petiției o faptă ce nu are fundament în declarații de martori venite în scopul susținerii acestuia (art. 20 alin 6, din O. G. 137/2000, modificată, persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare. În fața Colegiului se poate invoca orice mijloc de probă, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice). În concluzie, în privința aspectelor sesizate nu pot fi reținute probe concludente de natură a determina incidența art. 2 alin 1, din Ordonanța de Guvern nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. În privința aspectelor sesizate nu pot fi reținute probe concludente de natură a determina incidența art. 2 alin 1, din Ordonanța de Guvern nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată

2. Clasarea dosarului
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte
4. O copie a hotărării se va transmite părților

a) B. A. loc.

b) S.C Regent Impex SRL cu sediul în loc. Huedin, P-ța republicii, nr. 39, Județul Cluj, reprezentat prin domnul V. D. proprietar local.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

Claudia Sorina Stanciu – Membru

Cristian Jura – Membru

Dragoș Tiberiu Niță – Membru

Ioana Cazacu – Membru

Istvan Haller – Membru

Vasile Alexandru Vasile – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

